

Sygn. akt I C 1795/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 września 2020r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu w I Wydziale Cywilnym, w składzie:

Przewodniczący: sędzia Michał Włodarek

Protokolant: st. sekr. sąd. Anna Dulas

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 16 września 2020r. w K.

sprawy z powództwa **P. M. (PESEL (...))**

przeciwko pozwanemu **(...) Towarzystwu (...) S.A. z/s w W. (KRS (...))**

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego (...) Towarzystwa (...) S.A. z/s w W. na rzecz powoda P. M. kwotę 18.933,10zł (osiemnaście tysięcy dziewięćset trzydzieści trzy złote 10/100) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi:

- od kwoty 17.151,49zł (siedemnaście tysięcy sto pięćdziesiąt jeden złotych 49/100) od dnia 19 stycznia 2017r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 1.781,61zł (jeden tysiąc siedemset osiemdziesiąt jeden złotych 61/100) od dnia 12 marca 2019r. do dnia zapłaty,

2. oddala powództwo w pozostałej części,

3. nakazuje pobrać na rzecz Skarbu Państwa – S. (...)

- od powoda P. M. kwotę 937,00zł (dziewięćset trzydzieści siedem złotych 00/100) tytułem części nieuiszczonej opłaty sądowej od pozwu i kwotę 2.694,05zł (dwa tysiące sześćset dziewięćdziesiąt cztery złoty 05/100) tytułem części nieuiszczonych wydatków,

- od pozwanego (...) Towarzystwa (...) S.A. z/s w W. kwotę 3.056,57zł (trzy tysiące pięćdziesiąt sześć złotych 57/100) tytułem części nieuiszczonych wydatków,

4. zasądza od pozwanego (...) Towarzystwa (...) S.A. z/s w W. na rzecz powoda P. M. kwotę 1.319,53zł (jeden tysiąc trzysta dziewiętnaście złotych 53/100) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

W dniu 18 stycznia 2017r. powód P. M. skierował do tut. Sądu żądanie zasądzenia od pozwanego (...) Towarzystwa (...) S.A. z/s w W. kwoty 17.151,49zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, a ponadto żądanie zasądzenia kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód podniósł, iż w wyniku zdarzenia drogowego z dnia 30 listopada 2016r. doszło do kolizji drogowej, na skutek którego uszkodzony został należący do niego pojazd m – ki B. o nr rej. (...), a przyznana poszkodowanemu przez pozwanego zakład ubezpieczeń w wyniku przeprowadzonego postępowania szkodowego

w ramach odpowiedzialności gwarancyjnej Ubezpieczyciela sprawcy szkody z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w związku z ruchem tych pojazdów łączna kwota 5.678,63zł nie rekompensuje rzeczywistej szkody w pojeździe.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym S. (...)z dnia 28 kwietnia 2017r. w sprawie o sygn. akt (...) uwzględniono w całości roszczenia powództwa i rozstrzygnięto o kosztach postępowania.

Pozwany (...) Towarzystwo (...) S.A. z/s w W. wniósł skutecznie sprzeciw od opisanego wyżej orzeczenia zaskarżając je w całości.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu pozwany wskazał, iż ustalona w postępowaniu szkodowym kwota odszkodowania jest adekwatna do rodzaju i charakteru uszkodzeń stwierdzonych w pojeździe oraz uwzględnia stan techniczny pojazdu z daty zdarzenia.

W pismach procesowych z dnia 13 marca 2019r. i 10 maja 2019r. powód rozszerzył żądanie odszkodowawcze o dalsze kwoty 7.460,24zł i 11.241,20zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia rozszerzenia powództwa do dnia zapłaty.

Pozwany zakwestionował również w całości rozszerzenia żądań odszkodowawczych i wniósł o ich oddalenie w całości.

S. (...) ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 30 listopada 2016r. ok. godz. 18.20 w K., przy ul. (...) doszło do zderzenia się pojazdów – samochodu kierowanego przez powoda P. M. m – ki B. o nr rej. (...) i samochodu m – ki C. (...) o nr rej. (...). W wyniku kolizji uszkodzeniu uległ pojazd powoda.

Stan niebezpieczeństwa w ruchu wytworzył kierujący samochodem m – ki C. (...) o nr rej. (...), a jego zachowanie było przyczyną sprawczą wypadku.

(inf. (...) k. 41-44, dokumenty akt szkodowych – płyta Cd k. 155, 172, zeznania świadka M. S. k. 293-293v 00:05:56-00:22:00, przesłuchanie powoda P. M. k. 79v, k. 156-156v 00:09:17-00:17:35)

Pojazd powoda m – ki B. o nr rej. (...) został uszkodzony w innych zdarzeniach komunikacyjnym z dnia 14 sierpnia 2015r. i 14 lutego 2017r.

(inf. (...) k. 41-44, dokumenty akt szkodowych – płyta Cd k. 218, 361)

Powód dokonał zgłoszenia u pozwanego zaistnienia szkody w pojeździe w celu przeprowadzenia postępowania szkodowego w ramach odpowiedzialności gwarancyjnej U. (...) sprawcy szkody z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w związku z ruchem tych pojazdów. Postępowanie szkodowe zostało zarejestrowane pod sygn. akt (...)

W związku ze zgłoszeniem pozwany przeprowadził postępowanie szkodowe w ramach, którego dokonał oceny rodzaju, charakteru i rozmiarów uszkodzeń w pojeździe poszkodowanego oraz przeprowadził kalkulację kosztów naprawy.

W ramach tych czynności pozwany uznał, iż w pojeździe powoda w związku ze zdarzeniem do wymiany są: wykl zderzaka przedniego, krata naw l zderzaka, krata naw p zderzaka, osł ucha holow prz, wsporn zderzaka prz, nadaj ultradzw zew p, krata ozd prz p, reflektor p kpl, dysza sprysk prz p, nakł dyszy sprysk p, reflektor p-mgiel p, rama nosna chłodnicy, osłona komory silnik, osłona p komory silnika, sygnał dzw nisk tonu, sygnał dzw wys tonu, zamocowanie fanfary, natomiast do naprawy pozwany zakwalifikował reflektor l kpl – 3 jc, ściana boczna prz p – 20 jc.

Decyzjami z dnia 13 grudnia 2016r. i 10 stycznia 2017r. pozwany przyznał powodowi odszkodowanie w wysokości odpowiednio w kwocie 2.130,99zł i 3.547,64zł, tj. łącznie kwotę 5.678,63zł.

(ocena techniczna k. 6-8, kalkulacja naprawy k. 9-17, kopia dowodu rejestracyjnego k. 24, decyzja k. 45, 46, zdjęcia k. 47-61, korespondencja e-mail k. 138-140, dokumentacja zdjęciowa – płyta Cd k. 147 dokumenty akt szkodowych – płyta Cd k. 155, 172, dokumenty akt szkodowych – płyta Cd k. 218, 361)

Do wykonania naprawy pojazdu konieczne były następujące części zamienne: wykl zderzaka prz, krata naw l zderzaka, krata naw p zderzaka prz, osł ucha holow prz, wsporn zderzaka prz, nadaj ultradzw zew p, zest moc zderzak prz, śruba zderzak prz, nakręt zderzaka prz, śruba zderzaka prz, krata ozd prz p, reflektor l kpl, reflektor p kpl, dysza sprysk prz p, nakł dyszy sprysk p, reflektor p-mgiel p, ściana boczna prz p, rama nosna chłodnicy, osłona komory silnik, osłona p komory siln, sygnał dzw nisk tonu, sygnał dzw wys tonu, zamoc fanfary.

Uszkodzenia opisanych powyżej elementów wyposażenia pojazdu nie powstały w wyniku zaistnienia innego zdarzenia drogowego i pozostawały w związku z przedmiotowym zdarzeniem objętym n/n postępowaniem.

W celu przywrócenia stanu poprzedniego w pojeździe prac naprawczych i wymiany wymagały: ściana bocz prz p, fanfara, wspornik zderzaka przedn, przetwornik ultradźwiękowy prz p, nakładka zderzaka prz, obydwia reflektory, reflektor l, reflektor p, dod lampa kierunkowsk prz l, listwa belki p, chłodnica wody, rama nosna prz.

Lakierowaniu podlegały: ściana boczna prz p, zderzak prz, nakł dyszy sprysk p.

Wartość części zamiennych niezbędnych do restytucji pojazdu do stanu sprzed zdarzenia bez uwzględnienia podatku Vat wynosi 18.011,32zł, koszt naprawy mechanicznej, przy uwzględnieniu, iż wartość jednej godziny pracy pracownika przedsiębiorstwa naprawczego wynosi 100,00zł oraz kosztów materiału bez uwzględnienia podatku Vat wynosi 758,33zł, natomiast koszt lakierowania, przy uwzględnieniu, iż wartość jednej godziny pracy pracownika przedsiębiorstwa naprawczego wynosi 100,00zł oraz kosztów materiału wynosi 1.239,89zł, co stanowi łączną kwotę bez uwzględnienia podatku Vat 20.009,54zł, natomiast z uwzględnieniem tej daniny publicznej wynosi 24.611,73zł.

Kwota 24.611,73zł stanowi rzeczywisty koszt przywrócenia pojazdu do stanu sprzed kolizji drogowej z dnia 30 listopada 2016r.

Wartość rynkowa pojazdu w dniu 30 listopada 2016r. wynosiła kwotę 39.200,00zł, natomiast wartość uszkodzonego pojazdu w dniu 30 listopada 2016r. wynosiła kwotę 28.900,00zł.

W wyniku zaistnienia przedmiotowego zdarzenia uległa zmniejszeniu wartość rynkowa pojazdu.

Naprawa pojazdu była ekonomicznie uzasadniona.

(opinia biegłego k. 89-131, 158-160, 164, 174-180, 223-257, 304-340, 369-375, dokumentacja techniczna k. 276-288, 346)

Sąd uznał za przydatną do ustalenia stanu faktycznego opinie główną i uzupełniające sporządzone przez biegłego z zakresu techniki samochodowej i wyceny wartości pojazdów albowiem są one pełne, jasne, zrozumiałe, wyczerpujące i kompleksowe oraz wewnętrznie spójne. Biegły w opiniach udzielił odpowiedzi na wszystkie postawione w tezie dowodowej pytania, sformułowania zawarte w treści opinii pozwalają na zrozumienie wyrażonych w nich ocen i poglądów oraz sposobu dochodzenia do nich, a ponadto biegły przedstawił metodę badawczą, materiał badawczy, na którym się oparł. Wnioski końcowe opinii są zwięzłe i precyzyjne, a ponadto wnioski opinii są logiczne i znajdują oparcie w przeprowadzonych przez biegłego badaniach i nie budzą zastrzeżeń, co do ich trafności w porównaniu z podanym w opinii materiałem badawczym.

Z tych samych co wskazanych powyżej względów Sąd odmówił w części przydatności do ustalenia stanu faktycznego kalkulacji wartości szkody sporządzonej w postępowaniu szkodowym w ramach odpowiedzialności gwarancyjnej U.

(...) sprawcy szkody z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w związku z ruchem tych pojazdów, a także w części opinii prywatnej sporządzonej na zlecenie powoda.

Biegły w sposób fachowy i rzeczowy ustosunkował się również do wszystkich zarzutów skierowanych w stosunku do opinii wypowiadając się szczegółowo w obszarze każdego zastrzeżenia odwołując się przy tym do dokumentarnego materiału dowodowego oraz reguł postępowania przy sporządzaniu takiego typu operatu.

Podnoszone przez strony okoliczności stanowią w tych warunkach jedynie polemikę z prawidłowo i właściwie sporządzonym dokumentem procesowym i nie stanowią podstawy do reformacji albo odrzucenia czy to w całości lub w części tak przeprowadzonej w postępowaniu rozpoznawczym czynności procesowej.

W szczególności biegły w opiniach przedstawił przekonującą argumentację popartą odwołaniem się do dowodowego materiału źródłowego, który pozwala niesprzecnie uznać, iż kwestionowana część czujnika regulatora prędkości nie została uszkodzona w zdarzeniu komunikacyjnym z dnia 30 listopada 2016r.

Za wiarygodne należało uznać zaliczone w poczet materiału dowodowego dokumenty zgromadzone w postępowaniu albowiem zostały one sporządzone przez uprawnione organy w ramach przysługujących im kompetencji, w sposób rzetelny i fachowy. Ich prawdziwość i autentyczność nie wzbudziła w ocenie Sądu wątpliwości.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje.

Na podstawie art. 436 § 1 kc odpowiedzialność przewidzianą w art. 435 kc ponosi samoistny posiadacz mechanicznego środka komunikacji poruszanego za pomocą sił przyrody.

Zgodnie z treścią art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, U. (...) P. (...) ((...)-j.t. ze zm.) z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, będącą następstwem śmierci, uszkodzenia ciała, rozstroju zdrowia bądź też utraty, zniszczenia lub uszkodzenia mienia, natomiast na podstawie art. 36 ust. 1 zd. 1 cyt. ustawy odszkodowanie ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem mechanicznym, najwyżej jednak do ustalonej w umowie ubezpieczenia sumy gwarancyjnej.

Cytowany przepis jest wyrazem tendencji ustawodawcy, aby umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej stwarzała możliwie szeroki zakres ochrony ubezpieczeniowej zarówno ubezpieczonemu sprawcy szkody przed konsekwencjami osobistego ponoszenia odpowiedzialności cywilnej, jak i poszkodowanemu, przez zapewnienie mu pełnej kompensaty ze strony ubezpieczyciela szkody wyrządzonej przez ponoszącego odpowiedzialność cywilną sprawcę. W konsekwencji odpowiedzialność ubezpieczyciela determinowana jest odpowiedzialnością sprawcy wypadku – por. wyrok s. apel. w P. (...) z dnia 4 lutego 2015r. w sprawie o sygn. akt (...), opubl. L. (...) nr (...), wyrok s. apel. w G. (...) z dnia 4 grudnia 2014r. w sprawie o sygn. akt (...), opubl. L. (...) nr(...)

Świadczenie pieniężne, które wypłaca ubezpieczyciel w ramach odpowiedzialności przewidzianej przez cyt. powyżej przepisy, jest ustalane według reguł rządzących cywilnym prawem odszkodowawczym, a więc o rodzaju i wysokości świadczeń należnych od ubezpieczyciela decydują przepisy kodeksu cywilnego, zwłaszcza art. 361-363 kc, z tą jednak istotną różnicą, że w ramach odpowiedzialności z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych wyłącznym sposobem naprawienia szkody jest odszkodowanie pieniężne – por. wyrok s.apel. w Ł. (...) z dnia 24 lipca 2014r. w sprawie o sygn. akt (...), opubl. L. (...) nr(...)

W cytowanych przepisach nie istnieją w żadnej mierze ograniczenia praw poszkodowanego do żądania ustalenia odszkodowania z uwzględnieniem cen części oryginalnych.

Sąd rozpoznający niniejszą sprawę podziela w tym zakresie pogląd prawny zaprezentowany przez S. (...) w uchwale z dnia 12 kwietnia 2012r. w sprawie o sygn. akt (...), opubl. (...) oraz w postanowieniu z dnia 20 czerwca 2012r. w sprawie o sygn. akt (...), opubl. (...)

Obowiązkiem Ubezpieczyciela w ramach jego odpowiedzialności odszkodowawczej jest przywrócenie do stanu poprzedniego, co oznacza, że pojazd ma być sprawny technicznie i zapewnić poszkodowanemu komfort jazdy w takim stopniu jak przed zdarzeniem, co powoduje, że ubezpieczyciel, w ramach umowy o odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu, powinien ustalić odszkodowanie w kwocie, która zapewnia przywrócenie pojazdu do stanu sprzed zdarzenia wyrządzającego szkodę jako całości. Przywrócenie stanu poprzedniego ma miejsce, jeżeli stan pojazdu po naprawie pod każdym istotnym względem stanu technicznego, zdolności użytkowania, części składowych, trwałości, wyglądu estetycznego itd. odpowiada stanowi pojazdu przed uszkodzeniem.

Ubezpieczyciel zobowiązany jest na żądanie poszkodowanego do wypłaty, w ramach odpowiedzialności z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego, odszkodowania obejmującego celowe i ekonomicznie uzasadnione koszty nowych części i materiałów służących do naprawy uszkodzonego pojazdu, a jeżeli ubezpieczyciel wykaże, że prowadzi to do wzrostu wartości pojazdu, odszkodowanie może ulec obniżeniu o kwotę odpowiadającą temu wzrostowi, przy czym dokonanie potrąceń amortyzacyjnych, odpowiadających zużyciu samochodu i jego części przed uszkodzeniem jest nieuzasadnione.

Wydatki poniesione na części nowe, których użycie było niezbędne do osiągnięcia tego celu, składają się na koszt naprawienia szkody i nie mogą one obciążać poszkodowanego, lecz osobę odpowiedzialną za szkodę. W takiej sytuacji zakład ubezpieczeń powinien ustalić wysokość odszkodowania z uwzględnieniem cen części nowych, skoro bowiem chodzi o przywrócenie do stanu poprzedniego pojazdu jako całości, to nie ma co do zasady znaczenia, że w miejsce części starych wmontowano części nowe. W szczególności nie ma żadnych podstaw prawnych, aby zawsze odrębnie oceniać wartość części i jeżeli części stare były już w chwili wypadku częściowo zużyte, z tego powodu obniżyć należne odszkodowanie za przywrócenie do stanu poprzedniego całego pojazdu. Nie budzi bowiem wątpliwości, że oryginalność części wykorzystywanych do naprawy pojazdu stanowi istotny czynnik decydujący o tym, czy naprawa jest wystarczająca do przywrócenia jego do stanu poprzedniego. Jest oczywiste, że ich dobór może prowadzić do pogorszenia położenia poszkodowanego. W niektórych bowiem przypadkach istotną cechą decydującą o zupełności restytucji jest - obok jakości części - samo pochodzenie części od producenta pojazdu.

Konieczność wymiany uszkodzonej części stanowi niewątpliwie normalne następstwo działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła (por. art. 361 § 1 kc), a jeżeli nie da się jej naprawić w taki sposób, aby przywrócić ją do stanu sprzed zdarzenia wyrządzającego szkodę, musi zostać zastąpiona inną. Zastąpienie części starych nowymi, jeżeli ich użycie było niezbędne do naprawienia uszkodzonego pojazdu, jest uznawane za celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki poniesione w celu przywrócenia stanu poprzedniego. Odmienne stanowisko musiałoby prowadzić do pozbawionego podstaw prawnych wniosku, że ciężar przywrócenia do stanu poprzedniego rzeczy używanej spoczywa częściowo na poszkodowanym.

Wykładnia art. 361 § 2 kc i art. 363 § 2 kc prowadzi zatem do wniosku, że ubezpieczyciel, w ramach umowy o odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu, powinien ustalić odszkodowanie w kwocie, która zapewnia przywrócenie pojazdu do stanu sprzed zdarzenia wyrządzającego szkodę jako całości, a ponadto nie daje również podstaw do obniżenia należnego poszkodowanemu odszkodowania o różnicę pomiędzy wartością części nowej a wartością części, która uległa uszkodzeniu, wyliczoną odrębnie dla każdej części. Brak bowiem podstaw, aby poszkodowany ponosił dodatkową stratę w postaci różnicy pomiędzy wartością części zamiennych, jaką miały one przed wypadkiem, a wartością części nowych, których zamontowanie w naprawionym pojeździe było celowe.

Szkoda majątkowa musi pozostawać bowiem w normalnym związku przyczynowym z wypadkiem w rozumieniu art. 361 § 1 kc – por. wyrok s.apel. w L. (...)z dnia 20 maja 2015r. w sprawie o sygn. akt (...), opubl. L. (...) (...) wyrok s.apel. w B. (...)z dnia 8 kwietnia 2015r. w sprawie o sygn. akt (...), opubl. L. (...)nr (...) wyrok s.apel. w W.z dnia 4 listopada 2014r. w sprawie o sygn. akt (...), opubl. L. (...)nr (...) wyrok s.apel. w Ł. (...) z dnia 28 października 2014r.

w sprawie o sygn. akt (...) opubl. L. (...) nr (...) wyrok s.apel. w L. (...) z dnia 13 lutego 2014r. w sprawie o sygn. akt (...), opubl. L. (...)nr (...)

Konstatując należy stwierdzić, iż poszkodowanemu przysługuje pełne prawo do odszkodowania ustalonego według cen części oryginalnych pochodzących bezpośrednio od producenta pojazdu, niezależnie od wieku pojazdu, stanu jego wyeksploatowania i tego, że w obrocie dostępne są również tzw. części alternatywne - części zamienne nie będące częściami oryginalnymi albowiem dzięki naprawie dokonanej z wykorzystaniem części oryginalnych stan samochodu jest - pod względem technicznym, użytkowym, trwałości i estetyki - najbardziej zbliżony do jego stanu sprzed kolizji, co odpowiada zasadzie pełnego odszkodowania.

Zasada pełnego odszkodowania ma zapewnić całkowitą kompensatę doznanego uszczerbku, w granicach normalnego związku przyczynowego. Odstępstwo od tego i zastosowanie zasady compensatio lucri cum damno mogłoby mieć miejsce tylko wyjątkowo, gdyby zastosowanie nowych oryginalnych części w sposób istotny spowodowało wzrost wartości pojazdu uszkodzonego w stosunku do stanu sprzed wyrządzenia szkody, czego pozwany w ramach niniejszego postępowania nie wykazał. Z faktów powszechnie znanych wynika bowiem, że jeżeli pojazd był naprawiany w związku z wypadkiem, to jego cena ulega obniżeniu, nie ma więc znaczenia, iż zamontowano w nim elementy nowe.

Stratę określa się przez porównanie wartości pojazdu przed zdarzeniem wyrządzającym szkodę i po przywróceniu go do stanu poprzedniego.

Strata obejmuje również utratę wartości rynkowej pojazdu uszkodzonego w stosunku do pojazdu o takich samych parametrach nie noszącego cech ingerencji w jego strukturę.

Koszt naprawy uszkodzonego w wypadku komunikacyjnym pojazdu, nieprzewyższający jego wartości sprzed wypadku, nie jest nadmierny w rozumieniu art. 363 § 1 kc. Przyjmuje się bowiem, że nieopłacalność naprawy, będąca przesłanką wystąpienia tzw. szkody całkowitej, ma miejsce wówczas, gdy jej koszt przekracza wartość pojazdu sprzed wypadku. Stan majątku poszkodowanego, niezakłócony zdarzeniem ubezpieczeniowym, wyznacza bowiem rozmiar należnego odszkodowania – por. postanow. SN z dnia 12 stycznia 2006r. w sprawie o sygn. akt (...), opubl. L. (...)nr (...), wyrok SN z dnia 20 października 1972r. w sprawie o sygn. akt (...), opubl.(...)

Obowiązkiem stron było w ramach postępowania przed Sądem przytoczenie okoliczności faktycznych, z których wywodzi roszczenie (art. 187 § 1 pkt 2 kpc) i wskazanie na dowody, których przeprowadzenie potwierdzi zasadność jego twierdzeń o faktach (art. 232 kpc i art. 6 kc). Zgodnie z zasadami procesu cywilnego ciężar gromadzenia materiału dowodowego spoczywa na stronach (art. 232 kpc., art. 3 kpc, art. 6 kc). Jego istota sprowadza się do ryzyka poniesienia przez stronę ujemnych konsekwencji braku wywiązania się z powinności przedstawienia dowodów. Skutkiem braku wykazania przez stronę prawdziwości twierdzeń o faktach istotnych dla sprawy jest tylko to, że twierdzenia takie zasadniczo nie będą mogły leżeć u podstaw sądowego rozstrzygnięcia. Strona, która nie udowodni przytoczonych twierdzeń, utraci korzyści, jakie uzyskałaby aktywnym działaniem (por. wyrok s.apel w B. z dnia 28 sierpnia 2014r. w sprawie o sygn. akt (...), opubl. L. (...)(...)).

To na ubezpieczycielu ciąży obowiązek przeprowadzenia prawidłowego postępowania likwidacyjnego, którego celem jest nie tylko ocena zasadności roszczeń zgłaszanych przez poszkodowanego, ale również zebranie materiału umożliwiającego ocenę zakresu przedmiotowych roszczeń.

Nieprawidłowości w toku postępowania likwidacyjnego nie mogą prowadzić do przerzucenia na ubezpieczonego negatywnych konsekwencji z tym związanych.

Celem postępowania likwidacyjnego jest bowiem między innymi ustalenie wysokości szkody i świadczenia zakładu ubezpieczeń. To właśnie w postępowaniu likwidacyjnym winno nastąpić ustalenie wysokości odszkodowania, a rolą sądu w ewentualnym procesie jest kontrola prawidłowości ustalenia wysokości odszkodowania.

Ubezpieczony nie może więc ponosić skutków działań ubezpieczyciela, które okazały się nietrafne, gdy chodzi o ustalenie wysokości należnego ubezpieczonemu odszkodowania – por wyrok SN z dnia 4 kwietnia 2003r. w sprawie o sygn. akt (...), opubl. L..

Pozwany w ramach przedmiotowego postępowania nie wykazał, że zamontowanie części nowych w miejsce starych prowadzi do bezpodstawnego wzbogacenia poszkodowanego i czynności te spowodowałyby wzrost wartości pojazdu jako całości i że poszkodowany na tej operacji zyskał. Zakład ubezpieczeń dowolnie ustalił, że poszkodowany może otrzymać odszkodowanie w wysokości wartości części już częściowo zużytej, jaką miałyby ona gdyby ją sprzedawano na rynku i nie uwzględnił faktu, że część po połączeniu jej z pojazdem nie może być oceniana jako samodzielny przedmiot obrotu, lecz staje się jednym z elementów, które należy brać pod uwagę przy ocenie poniesionej straty. Nie jest także jasne, za pomocą jakich kryteriów pozwany ustalił wartość części starej, która została uszkodzona podczas wypadku, część ta bowiem, gdyby nie została uszkodzona, mogła służyć jeszcze przez czas, który nie w każdym przypadku musi się równać okresowi wynikającemu z porównania okresu eksploatacji części nowej i już używanej. Do obniżenia odszkodowania nie wystarczy bowiem wzięcie pod uwagę samego okresu eksploatacji części, która ulega wymianie na nową, a przy naprawie rzeczy polegającej na przywróceniu do stanu poprzedniego nie można odrębnie oceniać wartości części użytych do naprawy, a pomijać wartość i użyteczność rzeczy jako całości.

Powód nie sprostął natomiast dowodowo wykazaniu, iż poniósł szkodę w wysokości oznaczonej w treści pozwu i dalszych pism procesowych. Dokument prywatny dostarczony przez powoda został poddany analizie biegłego sądowego oraz skonfrontowany w zakresie jego przydatności ze źródłowym materiałem dowodowym, w szczególności powód nie wykazał, że część w postaci czujnika regulatora prędkości została uszkodzona w zdarzeniu komunikacyjnym z dnia 30 listopada 2016r.

Z podanych wyżej względów Sąd przy uwzględnieniu zasady pełnego odszkodowania i pomniejszeniu tej należności o wartość świadczeń przekazanych powodowi w ramach postępowania likwidacyjnego zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 18.933,10zł (24.611,73zł-5.678,63zł) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 17.151,49zł od dnia 19 stycznia 2017r. do dnia zapłaty i od kwoty 1.781,61zł od dnia 12 marca 2019r. do dnia zapłaty i oddalił powództwo w pozostałej części.

Należy przy tym stwierdzić, iż jeśli poszkodowany przeprowadzi naprawę pojazdu uszkodzonego w wypadku przed wypłatą odszkodowania, sąd ustala jego wysokość w kwocie pokrywającej niezbędne i ekonomicznie uzasadnione wydatki – por. postanow. SN z dnia 7 grudnia 2018r. w sprawie o sygn. akt (...)

Powodowi z tytułu obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje również od ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej zwrot kosztów tzw. prywatnej opinii (ekspertyzy) rzeczoznawcy, jeżeli jej sporządzenie było niezbędne do efektywnego dochodzenia odszkodowania, co powód bezspornie wykazał w niniejszym postępowaniu – por. uchwała SN z dnia 2 września 2019r. w sprawie o sygn. akt (...) opubl. L..

O roszczeniu ubocznym orzeczono w oparciu o treść art. 481 § 1 i 2 - 2⁴ kc.

Dłużnik popada w opóźnienie, jeżeli nie spełnia świadczenia w terminie, w którym stało się ono wymagalne.

Opóźnienie świadczenia odszkodowawczego następuje, jeżeli dłużnik nie spełni świadczenia niezwłocznie po wezwaniu go przez wierzyciela i od tej chwili należą się wierzycielowi odsetki - art. 455 kc. Wymagalne roszczenie o odszkodowanie powoduje stan opóźnienia po jego sprecyzowaniu co do wysokości i wezwaniu dłużnika do zapłaty konkretnej kwoty z tego tytułu.

R. legis art. 14 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, U. (...) i P. (...) (...) – j.t. ze zm.) opiera się na uprawnieniu do wstrzymania wypłaty odszkodowania w sytuacjach wyjątkowych, gdy istnieją niejasności odnoszące się do samej odpowiedzialności ubezpieczyciela albo wysokości szkody. Ustanawiając krótki termin spełnienia świadczenia ustawodawca wskazał na konieczność szybkiej i efektywnej likwidacji szkody

ubezpieczeniowej. Po otrzymaniu zawiadomienia o wypadku Ubezpieczyciel - jako profesjonalista korzystający z wyspecjalizowanej kadry i w razie potrzeby z pomocy rzeczoznawców (art. 355 § 2 kc) - obowiązany jest do ustalenia przesłanek swojej odpowiedzialności, czyli samodzielnego i aktywnego wyjaśnienia okoliczności wypadku oraz wysokości powstałej szkody – por. por. wyrok SN z dnia 16 grudnia 2011r. w sprawie o sygn akt (...), opubl. L. (...)nr (...), por. wyrok s.apel. wP. (...)z dnia 27 czerwca 2013r. w sprawie o sygn. akt(...)L. (...)nr (...)

Wymagalność roszczenia odsetkowego dochodzonego w związku z podwyższeniem roszczenia w toku toczącego się już postępowania przysługuje powódce od daty jego zgłoszenia – por. uchwała SN z dnia 8 lipca 1993r. w sprawie o sygn. akt (...)opubl. (...)

O kosztach procesu, w tym kosztach zastępstwa procesowego, orzeczono na podstawie art. 108 § 1 kpc w z art. 98 § 1 i 3 kpc i w zw. z § 2 pkt 5 rozporządzenia M. (...) dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. (...) ze zm.) oraz w oparciu o treść art. 13 ust. 1 i art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. (...) – j.t.) i art. 1 ust. 1 pkt 2 i art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 16 listopada 2006r. o opłacie skarbowej (Dz. U. (...)– j.t. ze zm.).

Z tych wszystkich względów orzeczono jak w sentencji wyroku.